

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
ולסתום - לאלתר הוי חזקה, שאין אדם עשוי שסותמים אורו בפניו ושותק.	רב נחמן:											◇
לקח בית בחצר אחרת - לא יפתחנו לחצר השותפין.												◀
מאי טעמא?												^
מפני שמרבה עליהם את הדרך.												◇
אימא סיפא: אלא אם רצה - בונה את החדר לפנים מביתו, ובונה עליה על גבי ביתו												◇
והלא מרבה עליו את הדרך												◀
מאי חדר? שחלקו בשנים, ומאי עלייה? אפתאי.	רב הונא:											◇
לא יפתח אדם לחצר השותפין פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון												■
היה קטן - לא יעשנו גדול, אחד - לא יעשנו שנים.												■
אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון היה קטן - עושה אותו גדול, ואחד - עושה אותו שנים.												■
מנהגי מילי?												^
דאמר קרא: (במדבר כ"ד) וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו, מה ראה? ראה שאין פתחי אהליהם מכוונין זה לזה, אמר: ראויין הללו שתשרה עליהם שכניה.	ר' יוחנן:											◇
היה קטן - לא יעשנו גדול.												◀
סבר רמי בר חמא למימר: בר ד' לא לישוייה בר תמניא, דקא שקיל תמניא בחצר, אבל בר תרתי לישוייה בר ארבעה - שפיר דמי												◇
מצי א"ל: בפיתחא זוטרא מצינא לאצטנועי מינך, בפיתחא רבה לא מצינא אצטנועי מינך.	א"ל רבא:											◇
אחד - לא יעשנו שנים.												◀
בר ארבעי לא לישוייה תרי בני תרתי תרתי, דקא שקיל תמני בחצר, אבל בר תמני לישוייה בני ארבעי ארבעי - שפיר דמי	סבר רמי בר חמא למימר:											◇
מצי אמר ליה: בחד פיתחא מצינא אצטנועי מינך, בתרי לא מצינא אצטנועי מינך.	א"ל רבא:											◇
אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח.												◀
דא"ל: סוף סוף הא בעית אצטנועי מבני רה"ר.												◇
אין עושין חלל תחת רה"ר, בורות, שיהין ומערות	[ת"ק]											■
מתיר כדי שתהא עגלה מהלכת וטעונה אבנים.	ר"א:											■
אין מוציאין זיוין וגזוטראות לרה"ר, אלא אם רצה - כונס לתוך שלו ומוציא.												■
לקח חצר ובה זיוין וגזוטראות - הרי זו בחזקתה.												■
ורבנן?												◇
זימנין דמפחית ולאן אדעתיה.												◇
אין מוציאין זיוין וגזוטראות וכו'.												◀
ר' אמי הוה ליה זיזא דהוה נפיק למבואה, וההוא גברא נמי הוה ליה זיזא דהוה מפיק לרה"ר, (הוה קא מעכבי עליה בני רה"ר) אתא לקמיה דר' אמי												◇
זיל קוין.	א"ל: [ר' אמי]											■
אמר ליה: והא מר נמי אית ליה												◀

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
דידי למבואה מפיק, בני מבואה מחלין גבאי, דידך לרשות הרבים מפיק, מאן מחיל גבך?	[ר' אמר]									!		◇
ר' ינאי הוה ליה אילן הנוטה לרשות הרבים												◇
הוה ההוא גברא דהוה ליה נמי אילן הנוטה לרשות הרבים, אתו בני רשות הרבים הוו קא מעכבי עילויה אתא לקמיה דר' ינאי												○
זיל האידנא ותא למחר.	א"ל: [ר' ינאי]											○
בליליא שדר קצייה לההוא דידיה. למחר אתא לקמיה												○
זיל קוץ.	א"ל: [ר' ינאי]											■
א"ל: הא מר נמי אית ליה										⚡		
זיל חזו, אי קוץ דידי קוץ דידך, אי לא קוץ דידי לא תקוץ את.	א"ל: [ר' ינאי]									!		◇
מעיקרא מאי סבר ולבסוף מאי סבר?											⚡	
מעיקרא סבר: ניחא להו לבני רה"ר דיתבי בטוליה, כיון דחזא דקא מעכבי, שדר קצייה.											!	◇
ולימא ליה: זיל קוץ דידך והדר אקוץ דידי?										⚡		
משום דריש לקיש										!		
(צפניה ב') התקוששו וקושו - קשוט עצמך ואח"כ קשוט אחרים.	דאמר: [ריש לקיש]									■	!	◇
אבל אם רצה - כונס לתוך שלו ומוציא.												■
כנס ולא הוציא, מהו שיחזור ויוציא?	איבעיא להו:											^
כנס - מוציא	ר' יוחנן:									◆	!	◇
כנס - אינו מוציא.	ריש לקיש:									◆	!	◇
אסברה לך: להוציא - כ"ע לא פליגי דמוציא, כי פליגי - להחזיר כתלים למקומן, ואיפכא איתמר	רבי יעקב לר' ירמיה בר תחליפא:											◇
אינו מחזיר	ר' יוחנן:									◆	■	■
מחזיר	ריש לקיש:									◆	■	■
אינו מחזיר, משום דרב יהודה	ר' יוחנן:									■	■	◇
מצר שהחזיקו בו רבים אסור לקלקלו	דאמר רב יהודה:									■	■	◇
מחזיר, הני מילי היכא דליכא רווחא, הכא הא איכא רווחא.	ריש לקיש:									■	■	◇
לקח חצר ובה זיון וגזוטראות - הרי היא בחזקתה.												■
נפלה - חזר ובונה אותה.	רב הונא:											■
אין מסיידין ואין מכיירין ואין מפויחין בזמן הזה לקח חצר מסודת, מכורת, מפויחת - הרי זו בחזקתה נפלה - אינו חוזר ובונה אותה	מיתבי:										⚡	◇
איסורא שאני.											!	◇
לא יסוד אדם את ביתו בסיד, ואם עירב בו חול או תבן - מותר	ת"ר: [ת"ק]										◆	■
עירב בו חול - הרי זה טרכסיד ואסור, תבן - מותר.	ר"י:										◆	■
כשחרב הבית בשניה, רבו פרושין בישראל שלא לאכול בשר ושלא לשתות יין.	ת"ר:											■

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
--	--

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator										
מִימְרָא	מֵאֵן דַּאֲמַר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
נטפל להן ר' יהושע, אמר להן: בני, מפני מה אי אתם אוכלין בשר ואין אתם שותין יין?	[ר' יהושע]											◇
אמרו לו: נאכל בשר שממנו מקריבין על גבי מזבח, ועכשיו בטל? נשתה יין שמנסכין על גבי המזבח, ועכשיו בטל?												!
אמר להם: א"כ, להם לא נאכל, שכבר בטלו מנחות	[ר' יהושע]											ז
אפשר בפירות.												!
פירות לא נאכל, שכבר בטלו בכורים	[ר' יהושע]											ז
אפשר בפירות אחרים.												!
מים לא נשתה, שכבר בטל ניסוך המים	[ר' יהושע]											ז
שתקו.												■
אמר להן: בני, בואו ואומר לכם: שלא להתאבל כל עיקר אי אפשר - שכבר נגזרה גזרה, ולהתאבל יותר מדאי אי אפשר - שאין גזרין גזירה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה, דכתיב: (מלאכי י') במראה אתם נארים ואתי אתם קובעים הגוי כולו, אלא כך אמרו חכמים: סד אדם את ביתו בסיד, ומשייר בו דבר מועט.	[ר' יהושע]											◇
וכמה?												^
אמה על אמה.	רב יוסף:											!
כנגד הפתח.	רב חסדא:											■
עושה אדם כל צרכי סעודה, ומשייר דבר מועט.	[ר' יהושע]											■
מאי היא?												^
כסא דהרסנא.	רב פפא:											!
עושה אשה כל תכשיטיה, ומשיירת דבר מועט.	[ר' יהושע]											■
מאי היא?												^
בת צדעא	רב:											!
שנאמר: (תהלים קלז) אם אשכחך ירושלים תשכה ימיני תדבק לשוני לחכי וגו'.	[ר' יהושע]											■
מאי על ראש שמחת?												^
זה אפר מקלה שבראש חתנים.	רב יצחק:											!
היכא מנח לה?	רב פפא לאביי:											^
במקום תפילין, שנאמר: (ישעיהו ס"א) לשום לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר.	[אביי]											!
וכל המתאבל על ירושלים - זוכה ורואה בשמחתה, שנאמר: (ישעיהו סו) שמחו את ירושלים וגו'.	[תוספתא]											■
מיום שחרב בית המקדש, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לאכול בשר ולא לשתות יין, אלא אין גזרין גזרה על הצבור אא"כ רוב צבור יכולין לעמוד בה ומיום שפשטה מלכות הרשעה, שגזרת עלינו גזירות רעות וקשות, ומבטלת ממנו תורה ומצות, ואין מנחת אותנו ליכנס לשבוע הבן, ואמרי לה: לישוע הבן, דין הוא שנגזור על עצמנו שלא לישא אשה ולהוליד בנים, ונמצא זרעו של אברהם אבינו כלה מאליו, אלא הנח להם לישראל, מוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו מזידין.	תניא, אמר ר' ישמעאל בן אלישע:											■
הדרן עלך חזקת הבתים.												